Lietas Nr. C23064713
Lietas arhīva Nr. C-0647-13

2013. gada 14. novembrī

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Madonas rajona tiesa

Madonas rajona tiesas tiesnesis D. P. Kļaviņš

2013. gada 14. novembrī izskatīja civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu,

konstatēja:

Prasītāja /pers. B/ 2012. gada 23. septembrī iesniedza tiesā prasību, kurā lūdz piedzīt uzturlīdzekļus bērnu /pers. D/ un /pers. E/ uzturam no atbildētāja ik mēnesi katram apmērā, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam minimālajam bērna uzturlīdzekļu apmēram.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179. pantu un Latvijas Republikas 2013. gada 15. janvāra Ministru Kabineta noteikumiem Nr. 37 „Par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", Latvijas republikas Civilprocesa likuma 28. panta 2. punktu.

Pieteikumā prasītāja norādījusi, ka nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 56. panta piektajā daļā ir noteikts, ka tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Ja atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas adreses un viņš nav norādījis savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu, tiesas dokumentus nosūta uz lietas dalībnieka saskaņā ar šā likuma 54.[1] panta pirmo daļu norādīto adresi.

Atbildētājam par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un par sprieduma saņemšanu Madonas rajona tiesas kancelejā 2013. gada 14. novembrī paziņots saskaņā ar norādītā panta prasībām. Atbildētājam ir pienākums būt sastopamam pēc deklarētās dzīvesvietas adreses, jo arī prasības pieteikumā norādītajā faktiskajā dzīvesvietā atbildētājs nav sasniedzams (26., 27. l.l.). Līdz ar to ir atzīstams, ka atbildētājam par lietas izskatīšanu likumā noteiktajā kārtībā ir paziņots.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar /pers. D/ un /pers. E/ dzimšanas apliecībās izdarītajiem ierakstiem viņu vecāki ir /pers. C/ un /pers. B/ (7., 8.-9. l.l.).

Saskaņā ar Ērgļu novada pašvaldības izsniegto izziņu, /pers. E/ un /pers. D/ deklarētā dzīves vieta ir pie mātes /pers. B//adrese//adrese/ (12. l.l.).

Civillikuma 179. pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus apmērā, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2. punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt katram savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu, prasītāji lietās par uzturlīdzekļu piedziņu ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas. Atbilstoši Civilprocesa likuma 42. panta pirmajai daļai, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksas bijis atbrīvots, valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un vadoties no Civillikuma 179. panta, Civilprocesa likuma 190. panta, 250^{25}. panta, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt pilnā apmērā,

piedzīt no /pers. C/, /personas kods/, par labu /pers. B/, /personas kods/, uzturlīdzekļus/datums/dzimušās /pers. D/, personas kods/datums//personas kods/, un/datums/dzimušā /pers. E/, /personas kods/, uzturam ik mēnesi 25% (divdesmit piecus procentus) katram no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz septiņu gadu vecuma sasniegšanai, bet no septiņu gadu vecuma sasniegšanas ik mēnesi 30% (trīsdesmit procentus) katram no Ministru Kabineta noteiktās minimālās

mēneša darba algas līdz pilngadības sasniegšanai.

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt no 2013. gada 23. septembrī.

Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij valsts nodevu Ls 161 (vienu simtu sešdesmit vienu latu) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,38 (trīs latu un 38 santīmu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā, iesniedzot sūdzību Madonas rajona tiesā.

Tiesnesis D.P. Kļaviņš